

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814203211
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814203211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava proti žalovanej: I. N.Á., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX Z. XXX, o zaplatenie 445,87 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 312,74 eur s 8,75 %-ným úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 26. 01. 2013 až do dňa zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 10,67 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 38,26 eur na účet právneho zástupcu žalobcu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 445,87 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy 445,87 eur od 26.1.2013 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu č. A6024893 a v zmysle uvedenej zmluvy vypožičal žalovanej SIM kartu, ktoré jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 96,- eur, keďže ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka, je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa žalobca domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy Mini White a to vo výške 96,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby, a za tieto platiť po dobu viazaností a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny

inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Žalovaná si bola v zmysle v Dodatku vedomá že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 349,87 eur vyfakturovaných v období 2012/08 - 2012/10. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 26.1.2013. Z vyššie uvedeného dôvodu žiadal priznať okrem sumy za neuhradené služby vo výške 349,87 eur aj nárok na zaplatenie sumy 96,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, žalobca ponechal na voľnom rozhodnutí súdu akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou č. A6024893 zo dňa 8.12.2011 a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 24.2.2012 a prílohou č. 1 k dodatku, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., účinnými od 1.1.2012, pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 s kópiou doručky, faktúrou č. 2170406984, faktúrou č. 2163398263, faktúrou č. 2166884180, faktúrou č. 2166888048, dokladom o predajnej cene telefónu. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 25.7.2014.

Zo zmluvy o pripojení č. A6024893 zo dňa 8.12.2011 uzavretej medzi účastníkmi tohto konania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Paušál 3 eurá a služby Blokovanie hovorov na ATX do 1 eur, Blokovanie hovorov na ATX nad 1 eur.

Z Dodatku k Zmluve o pripojení č. A6024893 zo dňa 24.2.2012 vyplýva, že v súvislosti s kúpou koncového telekomunikačného zariadenia (ďalej len „MT“) typu Samsung Galaxy Mini White, sa účastníci dohodli na kúpnej cene za prístroj vo výške 29,- eur. Žalovaná sa zaviazala splniť povinnosti jej vyplývajúce z Článku 2. tohto dodatku, teda riadne a včas zaplatiť kúpnu cenu za zakúpený akciový mobilný telefón vo výške uvedenej v Článku 1 bode 1.2, ako aj Poplatok vo výške 11,- eur uvedený v Článku 1 bod 1.5 a pravidelne mesačne platiť poplatok prinajmenšom v sume 18,01 eur. V Článku 2 bod. 2.5 sa žalovaná zaviazala za porušenie zmluvných povinností podľa bodu 2.3 a 2.4 tohto článku

zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 96,- eur. V zmysle bodu 2.3 tohto článku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzatvorenia tohto dodatku.

Z pokusu o pokonávku žalobcu adresovaného žalovanej zo dňa 11.1.2013 vyplýva, že žalobca upozornil žalovanú, že voči nej eviduje splatnú pohľadávku, ktorá vznikla neuhradením riadne vyúčtovanej ceny za poskytnuté služby. Pohľadávka vznikla neuhradením faktúr za zúčtovacie obdobie 08/2012 až 10/2012 v sume 349,87 eur a zároveň, že je povinná z dôvodu porušenia zmluvných povinností vyplývajúcich z predmetných dodatkov k zmluvám o pripojení a samotných zmlúv o pripojení zaplatiť zmluvnú pokutu/náhradu škody v celkovej výške 96 eur. Pohľadávku žiadal uhradiť najneskôr do 25.1.2013.

Za neuhradené služby žalobca vyfakturoval žalovanej faktúry, a to faktúru č. 2170406984 zo dňa 16.10.2012 na sumu 5,76 eur s dátumom splatnosti do 30.10.2012, č. 2163398263 zo dňa 16.8.2012 na sumu 76,39 eur s dátumom splatnosti do 30.8.2012, faktúru č. 2166884180 zo dňa 16.9.2012 na sumu 266,39 eur s dátumom splatnosti do 30.9.2012, faktúru č. 2166888048 zo dňa 16.9.2012 na sumu 1,33 eur s dátumom splatnosti do 30.9.2012.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Zo Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012, a to z článku 17 bodu 17.4 vyplýva, že Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi Účastníkom a spoločnosťou Orange, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami Zákona a ak tieto nie sú upravené v Zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Podľa bodu 4.4 písm. a) článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú Službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

V zmysle bodu 4.10 článku 4 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 ukončením platnosti Zmluvy nezaniká povinnosť Účastníka uhradiť cenu poskytnutých Služieb, ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange a súčasne vysporiadať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange. Spoločnosť Orange pri zániku Zmluvy zašle Účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je Účastník povinný uhradiť.

Podľa bodu 6.2 písm. a), b) článku 6 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 okrem povinností upravených v týchto všeobecných podmienkach je účastník povinný používať Službu iba v súlade so Zmluvou alebo jej dodatkom, Zákonom a týmito Všeobecnými podmienkami a pritom dodržiavať zásady dobrých mravov a verejného poriadku; platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za Iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok;

V zmysle bodu 11.14 článku 11 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 spoločnosť Orange má nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej ceny Účastníkovi

poskytnutej alebo Účastníkom požadovanej Služby za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške. Nárok na úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do jej zaplatenia, ak je Účastníkom právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie, inak v zákonom stanovenej výške má spoločnosť Orange voči Účastníkovi aj z akéhokoľvek iného peňažného záväzku Účastníka voči nej. V prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Podľa bodu 18.7 článku 18 Všeobecných podmienok účinných od 1.1.2012 tieto v plnom rozsahu nahrádzajú doteraz platné a účinné Všeobecné podmienky.

V zmysle čl. 3 bod 3.6 Dodatku k Zmluve o pripojení č. A6024893 zo dňa 24.2.2012, tento je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V bode 3.7 účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka. Ku dňu 26.1.2013 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,75 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 8,75 % ročne.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 44 ods. 1 zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 8 písm. b) NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Z § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Predmetný právny vzťah zo zmlúv medzi účastníkmi súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy s dodatkom, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení č. A6024893 zo dňa 8.12.2011 a Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 24.2.2012, na základe čoho boli žalovanej poskytované dohodnuté služby, no táto suma za služby tak ako jej boli vyčíslené v jednotlivých faktúrach neuhradila. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté služby v sume 312,74 eur je opodstatnený. Jedná sa o nárok z predložených faktúr mimo nároku na zaplatenie poplatku za upomienku a odpojenie a znovupripojenie, ktoré boli zahrnuté žalobcom do rozsahu poskytnutých služieb a ktorými nárokmi sa bude súd zaoberať nižšie.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý jej žalobca v pokuse o pokonávku na plnenie poskytol, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu, a to vo výške 8,75% ročne.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok žalobcu bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veci vedenej pod sp. zn. 6Co/91/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Žalobca si uplatnil od žalovanej aj sumu 96,- eur titulom náhrady škody, čo odôvodnil tým, že žalovaná v dodatku v čl. 3 bod 3.7 vyhlásila, že si je vedomá že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi

spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia.

Žalobca už teda nepožaduje zaplatenie zníženej zmluvnej pokuty vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

V prejednávanej veci je tento rozdiel 96,- eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovanej.

Z uvedeného vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody v predmetnom dodatku, teda v čl. 3 bod 3.7 dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že žalobca sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dohodnutú dobu. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka je:

1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
2. vznik škody ako majetkovej ujmy,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie toho, kto škodu svojím protiprávnym úkonom spôsobil.

Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať jednak na prípad porušenia mimozáväzkovej povinnosti (v tomto prípade ide o zodpovednosť ex delicto - škoda spôsobená mimo existencie záväzkového vzťahu medzi škodcom a poškodeným) a jednak na prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením zmluvnej (záväzkovej) povinnosti (ide o zodpovednosť charakteru ex contractu).

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých štyroch vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Súd je toho názoru, že v danom prípade nie je splnený druhý predpoklad zodpovednosti za škodu a to samotný vznik škody. Vznik škody je nevyhnutným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného.

Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovanej predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovanou. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nespĺnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného nezotrvania žalovanej v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie náhrady škody vo výške 96,- eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 1,33 eur za upomienku tak, ako bola predmetná suma účtovaná faktúrou č. 2166888048. V zmysle bodu 16.2. písm. d) Všeobecných podmienok upomienky sa považujú za oznámené dňom odoslania správy spoločnosti Orange Slovensko do odkazovej schránky účastníka alebo dňom jej zaslania formou elektronickej pošty alebo iným elektronickým spôsobom (SMS, MMS). V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nespĺnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného je súd toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšky pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Aj v prípade že sa tak stalo, keďže je nepochybné, že žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti, považuje súd sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, kde pri zaslaní upomienky formou SMS správy nemôžu náklady žalobcu predstavovať 1,33 eur za 1 SMS. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd považoval dojednanie ohľadom poplatku za upomienku za spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa a s poukazom na neunesenie dôkazného bremena v tejto časti žalobu zamietol.

Ďalším nárokom tvoriacim žalovanú sumu je suma 3,98 eur predstavujúca poplatok za odpojenie z dôvodu neplatenia, ktorú sumu si žalobca uplatnil vo faktúre č. 2170406984, v sume bez DPH 3,3194, ktorá suma s DPH predstavuje sumu 3,98 eur.

V zmysle bodu 1.15 Čl. 1 Všeobecných podmienok „pripojenie SIM karty“ je aktivácia SIM karty je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko a účastníka, ktorým sa umožní prístup k službám účastníkovi, ktorý splnil dohodnuté podmienky pre poskytovanie služieb. „Deaktivácia SIM karty“ v zmysle bodu 1.16 je technický a administratívny postup spoločnosti Orange Slovensko, ktorým sa znemožní prístup k službám spoločnosti. Možno teda konštatovať, že odpojenie znamená opak aktivácie, teda účastníkovi už nie je umožnený prístup k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá v ďalšom možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom, teda žalovaný ako spotrebiteľ bol povinný platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb mu už nebude dodávať služby, dokonca akoby sa jednalo o sankciu za to, že pre poskytovateľa už v rámci jeho obchodnej stratégie nie je zaujímavý a preto je potrebné ho ešte v čo najväčšej miere sankcionovať. Poplatok za aktiváciu bol na celú dobu trvania vzťahu medzi žalobcom a účastníkom a platil sa len raz, pričom zmluvy boli v zmysle čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok uzavreté na dobu neurčitú. V zmysle bodu 1.8 Všeobecných obchodných podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v Sieti, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie, alebo iných foriem komunikácie; Služby pozostávajú z verejnej mobilnej telefónnej služby alebo zo služby prenosu dát, z iných služieb a s nimi súvisiacich služieb alebo z iných produktov (všeobecné podmienky účinné od 1.1.2012, v čase vystavenia predmetných faktúr). Zaplatením poplatku za odpojenie žalovanej ako spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak deaktiváciou jej bol znemožnený prístup k službám, preto je súd toho názoru, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za odpojenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 OZ, čím sa zároveň prieči dobrým mravom v zmysle § 39 OZ a nárok žalobcu v časti uplatneného nároku na poplatok za odpojenie v celom rozsahu zamietol.

Sumu 31,82 eur z faktúry č. 2163398263, za znovupripojenie po vymáhaní pohľadávky súd nepriznal, pretože ide o odmenu, ktorá nemá žiadne protiplnenie, odpojením ani znovupripojením sa neposkytujú žiadne služby a súd je tohto názoru, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi priznať odmenu za to, že žiadne služby žalovanej neboli poskytnuté, teda len za to, že žalobca žalovanú len odpojil resp. pripojil od telekomunikačnej siete. Žalobca taktiež nepreukázal, že by mu za odpojenie a znovupripojenie vznikli nejaké reálne náklady v tejto výške.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/2011-19).

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z pôvodne uplatnenej sumy 445,87 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 312,74 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 70,14 % a neúspech 29,86 %. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 40,28 % (70,14 - 29,86 %).

Žalobca si vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia spolu v sume 121,49 eur.

Právnemu zástupcovi žalobcu vznikli trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky, ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 63,08 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky účinné od 1.7.2013. Paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky je v roku 2014 vo výške 8,04 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia 31,54 eur + RP 8,04 eur

- písomné podanie na súd dňa 16.9.2013 31,54 eur + RP 8,04 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Právnemu zástupcovi žalobcu tak patrí aj DPH vo výške 20 % zo sumy 79,16 eur v sume 15,83 eur. Odmena a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH predstavujú sumu 94,99 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 26,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 40,28% zo súdneho poplatku 26,50,- eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 10,67 eur a 40,28 % z trov právneho zastúpenia vo výške 94,99 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 38,26 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal v prevažnej miere neúspešnú žalovanú.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.